

În temeiul art. 90 Cod penal, executarea pedepsei aplicate i-a fost suspendată condiționat, pentru o perioadă de probațiune de 4 ani.

De la inculpat s-a încasat în beneficiul Consiliului local Șofrâncani, prejudiciul material de 12.000 lei.

2. Instanța de fond a constatat că inculpatul Șipitco Veaceslav, activând în funcția de primar al s. Șofrâncani r-nul Edineț, mandatul de primar al căruia a fost validat prin hotărârea Judecătoriai r-lui Edineț nr. 3-102/11 din 13.06.2011, prin urmare în conformitate cu prevederile art. 123 alin. (2) Cod penal, fiind persoană publică, căreia i s-au acordat prin alegere anumite drepturi și obligații în vederea exercitării acțiunilor administrative de dispoziție, organizatorico- economice și de conducere executivă a autorității publice, având în baza art. 29 alin. (1) lit. g) al Legii RM nr. 436 din 28.12.2006 privind administrația publică locală, atribuția de a răspunde de inventarierea și administrarea bunurilor domeniului public și celui privat ale satului, în limitele competenței sale, într-o zi nestabilită de organul de urmărire penală a anului 2014, depășind vădit limitele atribuțiilor de serviciu acordate prin lege, contrar prevederilor art. 14 alin. (2) lit. b) și d) al Legii RM nr. 436 din 28.12.2006 privind administrația publică locală care stabilește că, de competența exclusivă a Consiliului local ține „administrarea bunurilor domeniului public și ale celui privat ale satului”, „decide vânzarea, privatizarea, concesionarea sau darea în arendă a bunurilor domeniului privat al satului”, ilegal a înstrăinat un cazan pentru încălzire de model JSG (KCTG) -5 KW, bun material care, în conformitate cu prevederile art. 3 lit. c) al Legii RM nr. 523 din 16.07.1999, este obiect al dreptului de proprietate publică a unității administrativ-teritoriale, fapt prin care bugetului Primăriei s. Șofrâncani i-au fost cauzate daune în proporții considerabile în sumă de 12.000 lei.

Tot el, în perioada cuprinsă între anii 2014-2015, deținând funcția de primar al s. Șofrâncani, r-nul Edineț, mandatul de primar al căruia a fost validat prin hotărârea Judecătoriai r-lui Edineț nr. 3-102/11 din 13.06.2011, având în baza art. 29 alin. (1) lit. g) al Legii nr. 436 din 28.12.2006 privind administrația publică locală atribuția de a răspunde de inventarierea și administrarea bunurilor domeniului public și celui privat ale satului, în limitele competenței sale, folosindu-se de situația de serviciu ce-i permitea accesul liber la bunurile domeniului public și privat al localității Șofrâncani, a însușit ilegal bunurile Primăriei s. Șofrâncani încredințate în administrarea sa, și anume: o masă cu valoarea de 30 lei; 3 osloane cu valoarea de 10 lei fiecare, în sumă totală de 30 lei; 1 scaun metalic cu spetezele din lemn cu valoarea de 2205 lei; 1 scaun metalic cu căptușeală din piele artificială de culoare neagră cu valoarea de 350 lei; o cameră foto de model „CANON PowerShot A2500” cu valoarea de 1315 lei; o aparatură de la cazanul de încălzire de model „KOPDI” cu valoarea de 2500 lei. Prin astfel de acțiuni, inculpatul Șipitco V. a însușit bunuri materiale în sumă totală de 6430 lei, bunuri materiale încredințate în administrarea sa, cauzând astfel administrației publice locale Șofrâncani daune considerabile.

Instanța a reținut, că inculpatul nu a recunoscut vina în comiterea infracțiunilor incriminate, declarând că a activat în calitate de primar al s. Șofrâncani din 01.07.2011-27.07.2015. A schimbat cazanul vechi cu unul nou. Cazanol vechi se păstra în cazangeria primăriei, care se află în beciul de sub

primărie. Vara a fost ploioasă și beciul era inundat cu apă, în care se aflau mai multe lucruri printre care cazanul, scaune și osloane. Ulterior, conform unui contract, a transmis cazanul la fier uzat în schimbul a 30 de lanțuri din metal, folosite pentru repararea apeductului în s. Șofrâncani. La sfârșitul anului 2013, s-a procurat camera foto, care era folosită la sărbătorile din sat. Responsabil de camera foto era primarul. În momentul efectuării reviziei a comunicat, că se păstra la el, camera foto. Aparatura și alte lucruri le-a reținut la el cu scopul de a nu fi furate. În timpul când se afla în funcție, a primit documente de la contabilă, că la primărie erau 36 de osloane și mese, care se aflau la casa de nunți, casa de cultură și la primărie.

Totodată, vinovăția acestuia este dovedită integral prin cumulul de probe administrate.

Astfel, specialistul Vrabie G. a declarat că la 26.08.2015 a efectuat inventarierea bunurilor materiale ale primăriei. Conform dispoziției primarului nr. 32 din 24.08.2015, s-a instituit Comisia de inventariere, constituită din președintele comisiei și 4 membri. În rezultat, s-a constatat lipsa bunurilor materiale în sumă de 26.591 lei și anume: un cazan la prețul de 12.000 lei, un scaun în valoare de 2205 lei, un alt scaun în sumă de 350 lei, un aparat de fotografiat la preț de 1315 lei și aparatura de la cazan în sumă de 2500 lei. Fostul primar Șipitco V., a dat explicații, argumentând că bunurile sunt, dar nu a indicat locul aflării acestora. În timp de 3 zile a restituit careva bunuri. Fochistul a comunicat că el personal a transmis tehnica primarului, la sfârșitul sezonului de încălzire, însă la momentul controlului aceasta lipsea. Controlul a fost efectuat după cărțile contabile ale Primăriei s. Șofrâncani, depistându-se neajunsurile după soldul scriptic și faptic. Camera foto, cazanul și scara au fost procurate de primarul Șipitco V. pentru Primăria s. Șofrâncani.

Specialistul Gheorghiu L. a relatat, că împreună cu Vrabie G. a participat la inventarierea bunurilor materiale, conform listei de inventariere fiind depistat că lipsesc: un cazan în valoare de 12.000 lei, un scaun metalic de fier la preț de 2205 lei, un scaun de birou la prețul de 350 lei, o cameră foto la preț de 1315 lei, 9 mese cu prețul de 30 lei cu valoarea totală de 270 lei. Cu referire la aparatură, adică cazanul „Cordi”, în sumă de 2500 lei, au primit explicații de la fostul primar Șipitco V., că este la el.

Martorul Cușnir A. a declarat, că activează la Primăria s. Șofrâncani în calitate de fochist din anul 2012. Fusese instalat un cazan nou, iar cel vechi nu cunoaște unde se află. Cheile de la cazangerie le-a transmis primarului în 2015, când s-a finisat perioada de încălzire, iar aparatura i-a transmis-o primarului Șipitco V. Aparatura demontată a fost transmisă spre păstrare personal lui Șipitco V. Când s-a întors din concediu, era deja alt primar, iar la cazangerie fusese demontat lacătul, deoarece nu a fost găsită cheia în perioada când a început a activa noul primar. Cazanul demontat nu se mai afla în cazangerie. În anul 2015 a primit aparatura pentru cazan, care i-a fost transmisă de Șipitco V.

Martorul Priseajniuc V. a relatat, că revizia financiară a fost petrecută la 29.07.2015, în baza dispoziției din 28.07.2015, fiind numită comisia de petrecere a inventarierii bunurilor Primăriei s. Șofrâncani. În rezultatul efectuării inventarierii bunurilor, s-a depistat lipsa unor bunuri și anume: scaune, mese, un scaun pentru

oficiu, o scară, o cameră foto, o secție de la gard de metal, 3 metri de cablu de 16 cm și un cazan. De numărate ori l-au chemat pe fostul primar Șipitco V. pentru a explica locul aflării bunurilor, însă acesta nu s-a prezentat. Aparatura de la cazan a fost restituită de fostul primar Șipitco V., după efectuarea inventarierii, la acesta fiind depistat aparatul foto. Inculpatul a explicat că aparatura cazanului era costisitoare și se afla acasă la el. Scaunele care lipseau nu au fost găsite, iar de cazul dat s-a ocupat CNA, scaunele au fost aduse la păstrare în primărie de către cet. Albu A. cu o trăsură de la fostul primar Șipitco V. Act de primire – predare nu a fost întocmit și nu cunoaște cărei persoane i-a transmis inculpatul bunurile primăriei. La moment, cazanul care costă 12.000 lei lipsește, celelalte bunuri au fost găsite și se păstrează la primărie.

Martorul Hasna V., a declarat, că activează cantaragiu la SA „Metalferos”, filiala din or. Cupcini, r-nul Edineț, care colectează fier uzat. Într-o vară, inculpatul a adus un cazan metalic uzat cu înălțimea de 1m., primind în schimb 20 de hamaturi, nefiindu-i achitați bani.

Martorul Spătari A., a declarat că în perioada anilor 2011-2015 a activat în calitate de consilier în Primăria s. Șofrâncani, fiind prezent la montarea cazanului nou, cel vechi fiind lăsat în cazangerie. În primăvara anului 2015, aflându-se în cazangerie, împreună cu Mardari M., a observat că lipsește cazanul cel vechi, fochistul comunicându-i că nu cunoaște unde este cazanul și că probabil acesta a fost luat în momentul când nu se afla la serviciu. Cazanul avea o greutate de 400 kg., pentru ridicarea lui fiind nevoie de mai multe persoane.

Vinovăția inculpatului mai este demonstrată și prin probele scrise: actul privind inspectarea financiară tematică la Primăria s. Șofrâncani, r-nul Edineț din 26.08.2015, cu anexe, prin care se demonstrează lipsa bunurilor materiale ale primăriei, ce au fost incluse în rechizitoriu și delapidarea cărora a fost încriminată inculpatului; actul de inventariere a bunurilor materiale ale Primăriei s. Șofrâncani, r-nul Edineț din 25.08.2015, în care de asemenea a fost indicată lipsa bunurilor materiale ale primăriei, ce au fost incluse în rechizitoriu și delapidarea cărora a fost încriminată inculpatului; informația nr. 22 din 06.11.2015, prezentată de SRL „Termoprim”, cu anexe, cu referire la datele cazanului; procesul-verbal din 04.11.2015 de ridicare, prin care de la Primăria s. Șofrâncani au fost ridicate documente contabile, acte de inventariere, contracte și facturi fiscale; procesul-verbal de examinare a documentelor din 07.11.2015, prin care au fost examinate documentele ridicate conform procesului-verbal de ridicare din 04.11.2015; corpurile delictive, actele care au fost ridicate de la Primăria s. Șofrâncani prin procesul-verbal de ridicare din 04.11.2015 și anume: actele de inventariere pentru anii 2013 - 2014, ce confirmă prezența bunurilor materiale depistate lipsă la inventarierea din luna august 2015; lista de inventariere pentru anul 2011; copia actului nr. 25 din noiembrie 2012, care conține date cu privire la lucrul efectuat de SRL „Samandtăz” și materialele folosite; certificat de conformitate cu nr. de înregistrare SNACP MD 1015 11A 25661-08, emis la 11.02.2008, prin care este certificat cazanul de încălzire de model „COSG (KCTr) - 12,5KW” cu numărul de înregistrare 159; factura fiscală seria BV nr. 1767313 din 25.09.2015, pe o filă; factura fiscală seria JB nr. 0818460 din 01.11.2012, pe o filă; actul nr. 25 din noiembrie 2012, ce conține date cu privire la lucrul

efectuat de SRL „Samandtăz” și materialele folosite, pe o filă; procesul-verbal de percheziție din 03.12.2015, prin care a fost efectuată percheziția în bunurile imobile amplasate în s. Șofrâncani, r-nul Edineț unde are viză de reședință și locuiește cet. Șipitco V., în cadrul căreia de către bănuitul Șipitco V. a fost predată benevol camera foto de model „Canon PowerShot A2500”, în care se afla suportul de informație de tip „Micro SD” de model „Kingston” cu capacitatea memoriei de 4GB, cu anexe; procesul-verbal de percheziție din 03.12.2015, prin care a fost efectuată percheziția în bunurile imobile amplasate în s. Șofrâncani, r-nul Edineț, care sunt înregistrate după SRL „Pretext-Vis”, în cadrul căreia din casa bănuitul Șipitco V. au fost predate benevol obiectele de la Primăria s. Șofrâncani, care la moment se considerau drept neajunsuri, cu anexe; recipisa oferită de Primarul s. Șofrâncani, r-nul Edineț, Priseajniuc V., prin care se confirmă faptul primirii la păstrare a obiectelor examinate conform procesului-verbal de examinare din 03.12.2015; corpurile delictelor: scaun metalic cu speteaza din lemn; scaun metalic căptușit cu piele artificială de culoare neagră; 3 osloane din lemn; masă din lemn.

Astfel, martorii acuzării, contrar poziției inculpatului, au declarat cu certitudine, că l-au informat pe acesta despre inventarierea care urma să aibă loc în luna august 2015, invitându-l să participe la inventariere. Însă, inculpatul nu s-a prezentat, cunoscând că lipsesc anumite lucruri din primărie, oferind chiar și explicații inspectorilor financiari despre locul aflării lor. Delapidarea bunurilor materiale și intrarea în posesia acestora este evidentă chiar și din faptul că știind cu certitudine, că acestea lipsesc în primărie și se află la el personal, în imobilul din s. Șofrâncani, r-nul Edineț, astfel a însușit bunuri în sumă totală de 6430 lei, refuzând să le restituie, apoi fiind predate benevol abia în luna decembrie 2015, când în rezultatul perchezițiilor au fost depuse de către colaboratorii CNA, ceea ce demonstrează intrarea în posesia bunurilor de către Șipitco V., prin delapidarea acestor bunuri ce i-au fost încredințate în administrarea primarului, refuzând să le predea proprietarului legal.

Instanța a încadrat acțiunile inculpatului în baza art. 328 alin. (1) Cod penal, ca depășirea atribuțiilor de serviciu, adică săvârșirea de către o persoană publică a unor acțiuni care depășesc vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, cu cauzarea de daune în proporții considerabile *intereselor publice*, și în baza art. 191 alin. (2) lit. c), d) Cod penal, ca delapidarea averii străine, adică însușirea ilegală a bunurilor altei persoane, încredințate în administrarea vinovatului, cu cauzarea de daune în proporții considerabile, săvârșită cu folosirea situației de serviciu.

La stabilirea pedepsei, instanța a ținut cont de prevederile art. 16, 61, 76-77 Cod penal, că inculpatul a comis o infracțiune gravă și una mai puțin gravă, că nu s-au stabilit circumstanțe agravante, cele atenuante fiind comiterea pentru prima dată a unei infracțiuni și recuperarea parțială a prejudiciului, concluzionând că reeducarea și corectarea acestuia este posibilă și prin aplicarea unei pedepse neprivative de libertate, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei cu închisoarea.

3. Avocatul Odobescu Ghenadie a declarat apel, solicitând casarea sentinței cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care inculpatul să fie achitat, pe motivul că fapta nu întrunește elementele infracțiunii.

Apelantul a invocat că acțiunile inculpatului au fost calificate incorect.

Acuzarea a indicat că bunurile au fost sustrate de inculpat într-o perioadă abstractă, fără a indica măcar care este latura obiectivă a infracțiunii, adică în ce condiții și circumstanțe aceste bunuri au fost sustrate, iar un asemenea rechizitoriu nu poate fi pus la baza unei sentințe.

La fel, acuzarea nu a probat că aceste bunuri i-au fost transmise spre administrare inculpatului, nefiind întocmite careva acte de predare - primire a lor sau inventarieri. Mai mult, aceste bunuri nici nu puteau fi transmise în administrarea inculpatului, care deținea funcția de primar, deoarece administrarea ține de competența consiliului local. Astfel, dacă bunurile nu erau în administrarea inculpatului, nu există componenta prevăzută de art. 191 Cod penal, acțiunile acestuia putând fi calificate drept furt, sau escrocherie, dar nicidecum delapidare.

Totodată, cu referire la bunurile despre care se pretinde că au fost sustrate, și anume camera foto de model „Canon PowerShot A2500” și aparatura de la cazanul de încălzire de model „KOPDI”, inculpatul a declarat, că ele au fost luate acasă pentru a nu fi sustrate din primărie, iar la data efectuării inventarierii nu s-a prezentat, deoarece era bolnav, iar după ce s-a însănătoșit a adus bunurile respective la primărie, fapt confirmat de martorii Vrabie G., Gheorghiu L. și Priseajniuc V.

Nici o probă nu indică la intenția directă sau indirectă a inculpatului îndreptată spre crearea stării de pericol pentru buna desfășurare a activității autorităților publice.

Inculpatul nu a avut intenția de a prejudicia interesele publice sau drepturile și interesele ocrotite prin lege ale persoanelor fizice sau juridice, iar prejudiciul material nu a fost stabilit, ci doar se pretinde că primăriei de la vânzarea cazanului i-a fost cauzat un prejudiciu considerabil, în mărime de 12.000 lei, adică prețul a unui bun nou, fără a lua în calcul că acesta este un bun consumat deja și urma să fie stabilit prețul bunului la momentul comiterii infracțiunii pretinse, or, conform pct. 21 al Hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiție a R.M. cu privire la practica judiciară în procesele penale despre sustragerea bunurilor nr. 23 din 28.06.2004 valoarea bunurilor se determină conform art. 126 Cod penal, iar mărimea prejudiciului se determină conform prețurilor de piață la momentul examinării cauzei, iar în lipsa prețurilor – în baza raportului expertului.

Totodată, inculpatul se caracterizează pozitiv, nu are antecedente penale, nu se află la evidența medicilor narcolog și psihiatru, ceea ce demonstrează că acesta nu este apt de comiterea unei infracțiuni.

4. Potrivit deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 14 iunie 2017, apelul a fost respins, ca fiind nefondat.

Instanța de apel a reținut, că instanța de fond a adoptat și pronunțat o sentință legală, întemeiată și motivată.

Probele cercetate, examinate în ansamblu, prezintă o situație clară și fără de dubii a circumstanțelor de fapt, fiind raportate just la prevederile legale.

Probele verbale coroborează întru tot cu cele material-scrise administrate pe caz, cărora instanța de fond le-a dat o apreciere obiectivă în corespundere cu prevederile art. 93-101 Cod de procedură penală.

Instanța de fond a respectat normele procesuale, a verificat complet, sub toate aspectele și în mod obiectiv circumstanțele cauzei și a dat probelor administrate o apreciere legală din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar toate în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, corect concluzionând privind vinovăția inculpatului în faptele incriminate și făcând o încadrare juridică justă a acțiunilor inculpatului în baza art. 328 alin. (1), 191 alin. (2) lit. c), d) Cod penal. Corect a apreciat măsura de pedeapsă aplicată inculpatului, ținând cont de circumstanțele cauzei și persoana vinovată.

Prima instanță just și-a bazat soluția pe actul privind inspectarea financiară tematică la Primăria s. Șofrîncani, r-nul Edineț din 26.08.2015, cu anexe, prin care se demonstrează lipsa bunurilor materiale ale primăriei, ce au fost incluse în rechizitoriu și delapidarea cărora a fost încriminată inculpatului; actul de inventariere a bunurilor materiale ale Primăriei s. Șofrîncani, r-nul Edineț din 25.08.2015, în care de asemenea a fost indicată lipsa bunurilor materiale ale primăriei, ce au fost incluse în rechizitoriu și delapidarea cărora a fost încriminată inculpatului; informație nr. 22 din 06.11.2015, prezentată de SRL „Termoprim”, cu anexe, cu referire la datele cazanului; proces-verbal din 04.11.2015 de ridicare, prin care de la Primăria s. Șofrîncani au fost ridicate documente contabile, acte de inventariere, contracte și facturi fiscale; procesul verbal de examinare a documentelor din 07.11.2015, prin care au fost examinate documentele ridicate conform procesului-verbal de ridicare din 04.11.2015; corpurile delictive, actele care au fost ridicate de la Primăria s. Șofrîncani prin procesul verbal de ridicare din 04.11.2015, și anume actele de inventariere pentru anii 2013-2014, prin care se confirmă prezența bunurilor materiale depistate lipsă la inventarierea din august 2015, lista de inventariere pentru anul 2011, copia actului nr. 25 din luna noiembrie 2012, în respectivul document ce conține date cu privire la lucrul efectuat de SRL „Samandăz” și materialele folosite, certificat de conformitate cu numărul de înregistrare SNACP MD 1015 11A 25661-08 care a fost emis la 11.02.2008, prin care este certificat cazanul de încălzire de model „COSG (KCTr)”-12,5 KW cu numărul de înregistrare 159, factură fiscală seria BV nr.1767313 din 25.09.2015, factură fiscală seria JB nr.0818460 din 01.11.2012, act nr. 25 din luna noiembrie 2012, în care se conțin date cu privire la lucrul efectuat de SRL „Samandăz” și materialele folosite; acordul scris al primarului s. Șofrîncani, r-nul Edineț Priseajniuc V., prin care a permis petrecerea cercetării la fața locului în clădirea primăriei; procesul-verbal de cercetare la fața locului din 12.11.2015, prin care se confirmă faptul examinării obiectelor analogice celor stabilite drept neajunsuri, cu anexe; proces-verbal de percheziție din 03.12.2015, prin care a fost efectuată percheziția în bunurile imobile amplasate în s. Șofrîncani, r-nul Edineț unde are viza de reședință și locuiește cet. Șipitco V., în cadrul căreia de către bănuitul Șipitco V. a fost predată benevol camera foto de model „Canon PowerShot A 2500”, în care se afla suportul de informație de tip „MicroSD” de model „Kingston” cu capacitatea memoriei de 4 GB, cu anexe; procesul verbal de percheziție din 03.12.2015 prin care a fost efectuată percheziția în bunurile imobile amplasate în extravilanul s. Șofrîncani, r-nul Edineț, înregistrate cu drept de proprietate după cet. Șipitco V., cu anexe; proces-verbal de percheziție din 03.12.2015, prin care a fost efectuată percheziția în bunurile imobile amplasate în

s. Șofrîncani, r-nul Edineț care sunt înregistrate după SRL „Pretext-Vis”, în cadrul cărora de către bănuitul Șipitco V. au fost predate benevol obiectele de la Primăria s. Șofrîncani, care la acel moment se considerau ca fiind neajunsuri, cu anexe; proces verbal de examinare a obiectelor din 03.12.2015, prin care au fost examinate obiectele ridicate în cadrul percheziției din 03.12.2015, efectuată în bunurile imobile din s. Șofrîncani, r-nul Edineț, care sunt înregistrate cu drept de proprietate după SRL „Pretext-Vis” cu anexe; recipisă oferită de primarul s. Șofrîncani, r-nul Edineț Priseajniuc V., prin care se confirmă faptul primirii la păstrare a obiectelor examinate conform procesului-verbal de examinare din 03.12.2015.

Corect a reținut instanța de fond că vina inculpatului și-a găsit confirmarea prin declarațiile martorilor acuzării care au dat declarații sub jurământ, declarând că l-au informat pe inculpat despre inventarierea ce avea loc în august 2015, invitându-l să participe la inventariere, însă ultimul nu s-a prezentat, fapt care confirmă că acesta cunoștea că anumite bunuri lipsesc în primărie.

Mai mult, potrivit declarațiilor martorilor, inculpatul a oferit explicații referitor la locul aflării bunurilor care erau lipsă, aflându-se la acesta personal, astfel însușind bunuri în sumă totală de 6430 lei, refuzând să le restituie, ulterior fiind predate benevol în luna decembrie 2015, în urma percheziției efectuate de colaboratorii CNA, fiind indicate și apreciate în sentință în raport cu învinuirile aduse, în urma cărora s-a conchis asupra dovedirii pe deplina a vinovăției inculpatului.

Pedeapsa aplicată de instanța de fond este una echitabilă și legală, ținându-se cont de gravitatea și motivul infracțiunii săvârșite, de personalitatea celui vinovat, de lipsa circumstanțelor atenuante și agravante, caracteristica inculpatului, condițiile acestuia de trai și influența pedepsei asupra corectării și reeducării lui.

Nu poate fi reținută poziția inculpatului referitor la necesitatea înstrăinării cazanului în interesele locuitorilor, or, circumstanțele date nu influențează normele stabilite pentru reglementarea activității administrației publice locale, cu atât mai mult nu pot fi admise drept temei de casare a unei sentințe legale și întemeiate explicațiile inculpatului față de necunoașterea procedurii de casare a bunurilor.

Argumentele apărării, privind încălcarea drepturilor constituționale cu privire la accesul liber la justiție, la libertatea individuală și siguranță, la un proces echitabil, poartă un caracter pur declarativ, nefiind stipulate care drepturi i-au fost încălcate, instanța de apel nu a constatat încălcarea drepturilor participanților pe cauză.

Alegația apărării, că fapta nu întrunește elementele infracțiunii, deoarece inculpatul nu a avut intenția de a prejudicia interesele publice sau drepturile și interesele ocrotite prin lege ale persoanelor fizice sau juridice, iar prejudiciul material nu a fost cauzat, este fără suport probatoriu, or, inculpatul fiind persoană publică, căreia i s-au acordat prin alegere anumite drepturi și obligații în vederea exercitării acțiunilor administrative de depoziție, organizatorico - economice și de conducere executivă a autorității publice, având la bază art. 29 alin. (1) lit. g) al Legii nr. 436 din 28.12.2006, cu privire la administrația publică locală, atribuția de răspundere de inventariere și administrare a bunurilor domeniului public și celui privat ale statului, în limitele competenței sale. La fel, nu a fost reținut de către

instanța de apel motivul invocat de apărare, că în acțiunile inculpatului nu se conține latura obiectivă și subiectivă a infracțiunii prevăzute de art. 191 alin. (2) lit. c), d) Cod penal, faptul delapidării bunurilor materiale care aparțin Primăriei s. Șofrâncani în scopuri personale își regăsește confirmarea prin declarațiile martorilor și probele scrise care sunt prezente la cauza penală.

În cazul faptei incriminate la art. 191 Cod penal, situația-premisă de încredințare în condiții de legalitate a bunurilor, care constituie obiectul material al infracțiunii, către subiectul delapidării averii străine formează particularitatea determinantă a acestei fapte infracționale. Această particularitate presupune că subiectul special al infracțiunii de delapidare a averii străine poate trece în folosul său, doar bunurile care i-au fost date în grijă, în perspectivă acel subiect este demn de încredere.

Delapidarea este o infracțiune de rezultat (componentă materială) și se consideră consumată din momentul însușirii ilegale a bunurilor altei persoane, iar făptuitorul obține posibilitatea reală de a se folosi sau dispune de bunurile străine după dorință, după cum și a acționat inculpatul, care abuzând de funcția deținută, având în gestiune bunurile proprietate publică, contrar destinației acestora, le-a însușit și le-a transportat la domiciliu unde și au fost folosite în interese personale și faptul, că bunurile însușite de acesta au fost restituite, nu poate servi drept temei de achitare. Restituirea bunurilor influențează la individualizarea pedepsei și latura civilă a sentinței, însă nu la calificarea acțiunilor infracționale.

Astfel, instanța de fond corect a calificat acțiunile inculpatului în baza art. 191 alin. (2) lit. c), d) Cod penal, examinând complet și obiectiv probele administrate la dosar, verificându-le sub aspectul pertinentei și concludenței, prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, care demonstrează cu certitudine vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii imputate. Acest fapt se confirmă inclusiv prin declarațiile inculpatului date în prima instanță că "...la revizie am comunicat, că camera foto este la mine... aparatura de model KOBDI am luat-o acasă în luna mai 2015...ce revine scaunelor și meselor d-nul primar cunoștea că ele se află la mine și a zis să le păstrez...".

Declarațiile inculpatului sunt probe pertinente, deoarece coroborează întru totul cu restul probelor examinate în instanța de apel și anume cu declarațiile reprezentantului legal a părții vătămate și în special cu actul de revizie care confirmă lipsa bunurilor.

Prin urmare, argumentele apelantului, că inculpatul nu a comis infracțiunea incriminată sunt neîntemeiate și contravin materialelor cauzei, iar nerecunoașterea vinovăției nu poate servi ca temei de achitare a acestuia, de vreme ce în cursul judecării cauzei au fost administrate suficiente probe, care confirmă cu certitudine vinovăția sa, acestea fiind o modalitate de exercitare a dreptului la apărare, urmărindu-se scopul evitării răspunderii penale.

5. La 19 iunie 2017, avocatul Odobescu Ghenadie, a declarat recurs ordinar, în care solicită casarea hotărârilor adoptate, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care inculpatul să fie achitat din lipsa elementelor infracțiunii.

Recurentul a invocat, că acțiunile inculpatului au fost calificate incorect.

Acuzarea a indicat că bunurile au fost sustrate de inculpat într-o perioadă abstractă, fără a indica măcar care este latura obiectivă a infracțiunii, adică în ce

condiții și circumstanțe aceste bunuri au fost sustrate, iar un asemenea rechizitoriu nu poate fi pus la baza unei sentințe.

La fel, acuzarea nu a probat că aceste bunuri i-au fost transmise spre administrare inculpatului, nefiind întocmite careva acte de predare - primire a lor sau inventarieri. Mai mult, aceste bunuri nici nu puteau fi transmise în administrarea inculpatului, care deține funcția de primar, deoarece administrarea ține de competența consiliului local. Astfel, dacă bunurile nu erau în administrarea inculpatului, nu există componența de infracțiune prevăzută de art. 191 Cod penal, acțiunile acestuia putând fi calificate drept furt, sau escrocherie, dar nicidecum delapidare.

Totodată, cu referire la bunurile despre care se pretinde că au fost sustrate și anume camera foto de model „Canon PowerShot A2500” și aparatura de la cazanul de încălzire de model „KOPDI”, inculpatul a declarat, că ele au fost luate acasă pentru a nu fi sustrate din primărie, iar la data efectuării inventarierii nu s-a prezentat, deoarece era bolnav, iar după ce s-a însănătoșit a adus bunurile respective la primărie, fapt confirmat de martorii Vrabie G., Gheorghită L. și Priseajniuc V.

Nici o probă nu indică la intenția directă sau indirectă a inculpatului îndreptată spre crearea stării de pericol pentru buna desfășurare a activității autorităților publice.

Inculpatul nu a avut intenția de a prejudicia interesele publice sau drepturile și interesele ocrotite prin lege ale persoanelor fizice sau juridice, iar prejudiciul material nu a fost stabilit, ci doar se pretinde că primăriei de la vânzarea cazanului i-a fost cauzat un prejudiciu considerabil în mărime de 12.000 lei, adică prețul a unui bun nou, fără a lua în calcul că acesta este un bun consumat deja și urma să fie stabilit prețul bunului la momentul comiterii infracțiunii pretinse, or, conform pct. 21 al Hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiție a R.M. cu privire la practica judiciară în procesele penale despre sustragerea bunurilor nr. 23 din 28.06.2004 valoarea bunurilor se determină conform art. 126 Cod penal, iar mărimea prejudiciului se determină conform prețurilor de piață la momentul examinării cauzei, iar în lipsa prețurilor – în baza raportului expertului.

Totodată, inculpatul se caracterizează pozitiv, nu are antecedente penale, nu se află la evidența medicilor narcolog și psihiatru, ceea ce demonstrează că acesta nu este apt de comiterea unei infracțiuni.

Instanța de apel a luat poziția acuzării, examinând unilateral cauza, fără a lua în considerație probele apărării, fapt ce a îngrădit accesul inculpatului la justiție.

Prin hotărârea nr. 22 din 27 iulie 2017, s-a declarat neconstituțional textul „intereselor publice sau” din alin. (1) al art. 328 Cod penal.

Astfel, excepția de neconstituționalitate ridicată într-un proces penal constituie un mijloc de apărare a drepturilor și libertăților fundamentale pentru persoana a cărei o hotărâre de condamnare nu a devenit irevocabilă încă și este un mecanism conceput pentru a evita condamnarea irevocabilă în baza unei legi presupuse a fi neconstituțională și are un caracter ante-factum și nu post-factum.

În drept, recursul este întemeiat pe prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) Cod de procedură penală - instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, nu au fost întrunite elementele infracțiunii.

5.1. La 06 octombrie 2017, avocatul Odobescu Ghenadie a declarat recurs ordinar *suplimentar*, în care solicită casarea hotărârilor adoptate, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care inculpatul să fie achitat din lipsa elementelor infracțiunii.

Recurentul a indicat că prin Hotărârea Curții Constituționale nr. 22 din 27.06.2017, textul „*intereselor publice sau*” din art. 328 alin. (1) Cod penal a fost declarat neconstituțional.

Deci, nu s-a constatat existența împrejurărilor de fapt ce stabilesc existența infracțiunii.

6. Judecând recursurile ordinare pe baza materialului din dosarul cauzei și argumentelor invocate, Colegiul penal lărgit face următoarele concluzii.

În primul rând, conform art. 422 Cod de procedură penală, termenul de recurs este de 30 de zile de la data pronunțării deciziei. Potrivit art. 231 alin. (3) Cod de procedură penală, la calcularea termenelor pe zile nu se ia în calcul ziua de la care începe să curgă termenul, nici ziua în care acesta se împlinește. În corespundere cu art. 418 alin. (1), 338 alin. (2)-(4), 340 alin. (1) Cod de procedură penală, instanța de apel pronunță public dispozitivul hotărârii, fapt despre care se consemnează în procesul-verbal. Hotărârea motivată se pronunță la fel public, în termen de până la 30 de zile. Copia de pe hotărârea motivată se înmânează participanților prezenți la ședința de judecată. Participanților care nu s-au prezentat în ședința de judecată li se expediază, în termen de 3 zile, copia de pe hotărârea motivată.

Sub acest aspect și cu referire la recursul ordinar *suplimentar* (*pct. 5.1. din decizie*), se observă că, potrivit procesului-verbal al ședinței de judecată, instanța de apel a pronunțat dispozitivul deciziei la 14.06.2017, în prezența inculpatului Șipitco V. și a avocatului Odobescu G., comunicând că decizia motivată va fi pronunțată la 12.07.2017, fapt realizat la această dată și consemnat în respectivul proces-verbal, iar părților absente li s-a expediat câte o copie de pe decizia motivată (*vol. IV f.d. 148-149, 152, 166*).

Deci, decizia atacată a fost pronunțată în condițiile legii la 12.07.2017, iar termenul de 30 zile pentru depunerea recursului ordinar a expirat la sfârșitul zilei de 14.08.2017.

Totodată, potrivit ștampilei de pe recursul ordinar *suplimentar*, acesta a fost declarat pe 06.10.2017, adică peste termenul prevăzut de lege (*vol. IV f.d. 199-201, pct. 5.1. din decizie*).

Alte informații cu privire la data depunerii recursului respectiv în instanța de recurs nu există nici în dosar și nici în recursul nominalizat.

Este de menționat că art. 422 Cod de procedură penală nu prevede repunerea în termen a recursului, nici o altă procedură legală de a calcula termenul de recurs decât de la data pronunțării deciziei motivate, iar art. 230 alin. (2) Cod de procedură penală prescrie expres că, în cazul în care pentru exercitarea unui drept procesual este prevăzut un anumit termen, nerespectarea acestuia impune pierderea dreptului procesual și nulitatea actului efectuat peste termen.

Prin urmare, durata termenului de recurs este stabilită prin lege. Acest termen nu poate fi prelungit sau scurtat de instanța de judecată. El este absolut, are

un caracter imperativ și fatal, în sensul că depășirea lui atrage decăderea din dreptul de a exercita calea de atac.

Conform art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța îl respinge ca inadmisibil, dacă este declarat peste termen.

Astfel, odată ce recursul ordinar *suplimentar* al avocatului Ghenadie Odobescu, din 06.10.2017, este declarat peste termen, el urmează a fi respins ca inadmisibil.

În al doilea rând, potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, dar doar în temeiurile prevăzute de lege.

Conform art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs, se pronunță doar în limitele temeiurilor invocate în recurs. Potrivit art. 429 alin. (1) Cod de procedură penală, recursul trebuie să fie motivat. În corespundere cu art. 430 alin. (5) Cod de procedură penală, cererea de recurs trebuie să conțină indicarea temeiurilor prevăzute în art. 427 și argumentarea ilegalității hotărârii atacate în acest sens.

Sub acest aspect se reține că recursul inițial este fondat în drept și pe temeiul din art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel (*pct. 5. din decizie*).

Însă, în recursul respectiv, în pofida prevederilor enunțate, nu este specificat, în raport cu relevanțele conținute în partea descriptivă a deciziei contestate, asupra căror motive concrete invocate în apelul declarat nu s-ar fi pronunțat instanța de apel, fiind omisă în totalitate și argumentarea ilegalității hotărârii atacate în acest sens (*pct. 5. din decizie*).

Circumstanțele enunțate denotă că recursul dat nu întrunește condițiile de conținut în partea vizată, iar instanța de recurs nu este competentă să completeze din oficiu recursul ordinar al avocatului cu circumstanțe în fapt și în drept, care l-ar justifica și să se expună, apoi, asupra unor temeiuri neargumentate legal de recurent.

Or, conform prevederilor art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii.

În al treilea rând, potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) și 14) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, inclusiv și în temeiul când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, când nu au fost întrunite elementele infracțiunii, când Curtea Constituțională a recunoscut neconstituțională prevederea legii aplicate în cauza respectivă.

Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

În sensul vizat și:

a) în raport cu învinuirea inculpatului pe art. 191 alin. (2) lit. c) și d) Cod penal și circumstanțele invocate în recursul ordinar inițial, în care nici nu sunt indicate concrete erori de drept și clar definite (*pct. 5. din decizie*), se atestă că împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărârilor contestate, inclusiv cele

reproduse în pct. 2. și 4. din prezenta decizie, relevă în mod concludent că instanțele de fond și de apel legal și întemeiat au constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind învinuirea înaintată inculpatului și încadrarea juridică corectă a acțiunilor lui infracționale, în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, prin prisma cumulului de probe anexate la dosar, inclusiv declarațiile specialiștilor Vrabie G. și Gheorghită L., martorului Priseajniuc V., actul privind inspectarea financiară tematică la Primăria s. Șofrâncani din 26.08.2015, cu anexe, prin care se demonstrează lipsa bunurilor materiale ale primăriei, ce au fost incluse în rechizitoriu și delapidarea cărora a fost încriminată inculpatului; actul de inventariere a bunurilor materiale ale Primăriei s. Șofrâncani din 25.08.2015, în care de asemenea a fost indicată lipsa bunurilor materiale ale primăriei, ce au fost incluse în rechizitoriu și delapidarea cărora a fost încriminată inculpatului; procesul-verbal din 04.11.2015 prin care de la Primăria s. Șofrâncani au fost ridicate documente contabile, acte de inventariere, contracte și facturi fiscale; procesul-verbal din 07.11.2015, prin care au fost examinate documentele ridicate conform procesului-verbal din 04.11.2015; corpurile delictive, actele care au fost ridicate de la Primăria s. Șofrâncani prin procesul-verbal din 04.11.2015; actele de inventariere pentru anii 2013 - 2014, ce confirmă prezența bunurilor materiale depistate lipsă la inventarierea din luna august 2015; lista de inventariere pentru anul 2011, copia actului nr. 25 din noiembrie 2012, care conține date cu privire la lucrul efectuat de SRL „Samandtăz” și materialele folosite; factura fiscală seria BV nr. 1767313 din 25.09.2015, pe o filă; factura fiscală seria JB nr. 0818460 din 01.11.2012, pe o filă; actul nr. 25 din noiembrie 2012, ce conține date cu privire la lucrul efectuat de SRL „Samandtăz” și materialele folosite, pe o filă; procesul-verbal de percheziție din 03.12.2015, că a fost efectuată percheziția în bunurile imobile amplasate în s. Șofrâncani, r-nul Edineț unde are viză de reședință și locuiește Șipitco V., unde bănuitul a predat benevol camera foto de model „Canon PowerShot A2500”, în care se afla suportul de informație de tip „Micro SD” de model „Kingston” cu capacitatea memoriei de 4GB, cu anexe; procesul-verbal de percheziție din 03.12.2015, că a fost efectuată percheziția în bunurile imobile amplasate în s. Șofrâncani, r-nul Edineț, care sunt înregistrate după SRL „Pretext-Vis”, unde din casa bănuitul Șipitco V. au fost predate benevol obiecte ale Primăriei s. Șofrâncani, care la moment se considerau drept neajunsuri, cu anexe; recipisa oferită de Primarul s. Șofrâncani, Priseajniuc V., prin care confirmă faptul primirii la păstrare a obiectelor examinate conform procesului-verbal de examinare din 03.12.2015; corpurile delictive: scaun metalic cu spetează din lemn, scaun metalic căptușit cu piele artificială de culoare neagră, 3 osloane din lemn și o masă din lemn, toate probele fiind apreciate în conformitate cu prevederile art. 101 alin. (1) Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării lor, instanțele indicând detaliat motivele pentru care au respins dovezile și versiunile apărării, instanța de apel pronunțându-se argumentat asupra tuturor motivelor invocate în apelul apărării, probele administrate dovedind cu concludență prezența în acțiunile inculpatului a elementelor infracțiunii prevăzute la art. 191 alin. (2) lit. c) și d) Cod penal (pct. 2., 4. din decizie, v.2 f.d. 103, 134).

Or, probele enunțate demonstrează fără echivoc că inculpatul, având în baza art. 29 alin. (1) lit. g) al Legii nr. 436 din 28.12.2006 privind administrația publică locală atribuția de a răspunde de inventarierea și administrarea bunurilor domeniului public și celui privat ale satului, folosindu-se de situația de serviciu ce-i permitea accesul liber la bunurile domeniului public și privat a însușit ilegal bunurile Primăriei s. Șofrâncani, prin urmare încredințate în administrarea sa, în sumă totală de 6430 lei. Deci, a săvârșit delapidarea averii străine, adică însușirea ilegală a bunurilor altei persoane, încredințate în administrarea vinovatului, cu folosirea situației de serviciu și cu cauzarea de daune în proporții considerabile.

Potrivit jurisprudenței CtEDO, în asemenea situație, nu se mai impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă, acestea demonstrând cu prisosință soluția dată de prima instanță. Or, în cazul în care instanța de fond și-a motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță (*hotărârea CtEDO Garcia Ruis c. Spaniei, Helle c. Finlandei*). Art. 6 din CEDO impune în special, în sarcina „instanței”, obligația de a efectua o examinare efectivă a motivelor, argumentelor și probelor propuse de părți, cu excepția cazului în care se apreciază relevanța acestora. Deși este adevărat că obligația motivării deciziilor, impusă instanțelor de art. 6 § 1 din CEDO, nu poate fi înțeleasă ca impunând formularea unui răspuns detaliat la fiecare argument (*hotărârea CtEDO, pct. 80-81, Perez c. Franței, Van de Hurk c. Țărilor de Jos*).

Pe lângă aceasta, recursul menționat, potrivit argumentelor invocate și reproduse în pct. 5. din prezenta decizie, sunt întemeiate doar pe critica modului în care instanța de fond și de apel a apreciat probele și circumstanțele cauzei.

Însă, pornind de la relevanțele art. 6 pct. 11¹, 27, 414 alin. (1) și (2) a Codului de procedură penală, eroarea gravă de fapt nu reprezintă o apreciere greșită a probelor, iar judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, și poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Astfel, activitatea instanței de fond și de apel privind doar aprecierea sau reaprecierea probelor și circumstanțelor cauzei, inclusiv în latura pedepsei, în alt sens decât cel pe care îl propune apărarea, este o competență și prerogativă legală a acestor instanțe, care nu constituie un temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură penală și, astfel, invocarea acestei chestiuni în recursul ordinar, la fel, este lipsită de orice temei legal.

Mai mult, motivele invocate în respectivul recurs de pe rol au constituit deja obiect de examinare în instanțele de fond și de apel, fiind oferite răspunsuri argumentate în acest sens (*pct. 2. – 5. din decizie*), iar o altă opinie asupra probelor și circumstanțelor pricinii care au fost puse la baza sentinței de condamnare, conform jurisprudenței CtEDO, nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei (*hotărârea din 16 ianuarie 2007, pct. 20, cazul Bujnița versus Moldova*).

Împrejurările enunțate denotă în mod cert că instanțele de fond și de apel nu au comis erori de drept în raport cu motivele invocate în recursul inițial, că

hotărârile contestate conțin motive clare și legale pe care se întemeiază soluția, că în acțiunile inculpatului au fost întrunite elementele infracțiunii imputate, și că acest recurs, în partea și aspectul vizat supra, este neîntemeiat.

b) cu referire la învinuirea inculpatului pe art. 328 alin. (1) Codul penal, se constată că, potrivit rechizitoriului, acțiunile lui au fost calificate ca depășirea atribuțiilor de serviciu, adică săvârșirea de către o persoană publică a unor acțiuni care depășesc vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, cu cauzarea de daune în proporții considerabile *intereselor publice* (pct. 2., 4. din decizie).

Totodată, conform art. 3 alin. (2) Cod penal, art. 8 alin. (3), 66 alin. (2) pct. (1), 24 alin. (2), 325 alin. (1), 281 alin. (2), 296 alin. (2), 389 alin. (2) Cod de procedură penală, interpretarea extensivă defavorabilă și aplicarea prin analogie a legii penale sunt interzise. Concluziile despre vinovăția persoanei de săvârșirea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Actul de învinuire trebuie să cuprindă datele importante pentru formularea învinuirii. Inculpatul are dreptul să știe pentru ce faptă este învinuit. Instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii. Judecarea cauzei se efectuează numai în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu. Concluziile despre vinovăția persoanei de săvârșirea infracțiunii și sentința de condamnare nu pot fi întemeiate pe presupuneri, iar toate dubiile în probarea învinuirii se interpretează doar în favoarea inculpatului.

În această consecutivitate se reține că, elementul calificativ cauzarea de daune în proporții considerabile „*intereselor publice*”, incriminat inculpatului, este unul de o natură generală, vagă, neclară și imprevizibilă.

Or, art. 328 alin. (1) din Codul penal prevede o infracțiune materială și include *interesul public* în urmările prejudiciabile ale acesteia. Totodată, art. 126 alin. (2) Cod penal, fiind o normă de trimitere și în temeiul căreia se evaluează prejudiciul cauzat în fiecare caz aparte, nu stabilește *interesul public* ca o valoare socială care poate fi determinată.

Astfel, lipsa în legislația penală a unor prevederi pentru evaluarea caracterului considerabil al urmărilor prejudiciabile cauzate intereselor publice deschide un teren larg arbitrarului.

Mai mult, atribuirea unor fapte infracționale concrete ca prejudiciind *interesul public*, la modul abstract, nu poate satisface cerința de claritate și previzibilitate, constituind o interpretare a legii penale extensivă și defavorabilă persoanei, adică contravine prevederilor art. 3 alin. (2) din Codul penal.

Pe lângă aceasta, prin Hotărârea Curții Constituționale privind excepția de neconstituționalitate a unor prevederi ale art. 328 alin. (1) Cod penal, nr. 22 din 27 iunie 2017, textul „*intereselor publice sau*” din alin. (1) art. 328 Codul penal, a fost declarat neconstituțional.

Circumstanțele nominalizate relevă în mod concludent că învinuirea înaintată inculpatului în baza art. 328 alin. (1) Cod penal, este una incorectă, incompletă, neclară, adică este una dubioasă. O asemenea învinuire i-a afectat și dreptul acestuia de a ști pentru ce faptă este învinuit, adică dreptul la apărare.

În același timp, instanța de judecată nu este în drept să completeze învinuirea cu circumstanțe care ar justifica-o și care ar agrava situația inculpatului, și să-și întemeieze soluțiile pe presupuneri și dubii.

Totodată, potrivit art. 251 alin. (2) și (3) Cod de procedură penală, încălcarea prevederilor legale referitoare la sesizarea instanței atrage nulitatea actului procedural, care nu se înlătură în nici un mod, poate fi invocată în orice etapă a procesului și se ia în considerare de instanță, inclusiv din oficiu, dacă anularea actului procedural este necesară pentru aflarea adevărului și justa soluționare a cauzei.

Prin urmare, învinuirea înaintată inculpatului pe art. 328 alin. (1) Cod penal, este una lovită de nulitate, iar legea procesual-penală nu prevede posibilitatea tragerii persoanei la răspunderea penală în lipsa unui act legal de învinuire.

În ultimă instanță, rezultă că hotărârile atacate nu cuprind motive legale pe care se întemeiază soluția de condamnare a inculpatului în baza art. 328 alin. (1) Cod penal.

Potrivit art. 391 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, în cazul în care există alte circumstanțe care exclud tragerea la răspundere penală se adoptă o sentință de încetare a procesului penal, iar conform art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. b) Cod de procedură penală, instanța admite recursul, casează hotărârea atacată și dispune încetarea procesului penal în cazurile prevăzute de Codul de procedură penală.

Dat fiind că încălcările normelor procedurale specificate, comise de către instanțele de fond și de apel, constituie erori de drept, prescrise în art. 427 alin. (1) pct. 6) și 14) Cod de procedură penală, se impune soluția casării parțiale a hotărârilor contestate și încetării procesului penal privind învinuirea inculpatului de comiterea infracțiunii prevăzute la art. 328 alin. (1) Cod penal, pe motiv că există circumstanțe care exclud tragerea lui la răspundere penală, în consecință, cu excluderea aplicării față de inculpat a prevederilor art. 84 Cod penal, și cu lăsarea fără soluționare a acțiunii civile înaintate de Consiliul local Șofrîncani, r-nul Edineț, privind încasarea de la Șipitco Veaceslav a prejudiciului material de 12.000 lei.

Pe lângă aceasta, odată ce volumul învinuirii formulate inculpatului s-a diminuat, este echitabil a reduce și perioada de probațiune stabilită inculpatului în temeiul art. 90 Cod penal.

În rest, hotărârile contestate urmează a fi menținute.

7. În conformitate cu art. 434, 435 alin. (1) pct. 1), 2) lit. b), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

DECIDE :

Respinge ca inadmisibil recursul ordinar declarat de avocatul Odobescu Ghenadie la 06 octombrie 2017, împotriva sentinței Judecătorei Edineț din 15 februarie 2017 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 14 iunie 2017, în privința inculpatului Șipitco Veaceslav Xxxxx.

Admite recursul ordinar declarat de avocatul Odobescu Ghenadie la 19 iunie 2017, casează parțial sentința Judecătorei Edineț din 15 februarie 2017 și decizia

Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 14 iunie 2017, în privința inculpatului Șipitco Veaceslav Xxxxx.

Încetează procesul penal în privința lui Șipitco Veaceslav Xxxxx pe episodul privind săvârșirea infracțiunii prevăzute la art. 328 alin. (1) Cod penal, pe motiv că există circumstanțe care exclud tragerea la răspundere penală.

Se exclude aplicarea față de inculpatul Șipitco Veaceslav Xxxxx a prevederilor art. 84 Cod penal.

Șipitco Veaceslav Xxxxx se consideră condamnat în baza art. 191 alin. (2) lit. c) și d) Cod penal la 3 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții în domeniul administrației publice locale pe un termen de 3 ani.

În temeiul art. 90 Cod penal, a-i suspenda condiționat executarea pedepsei închisorii, pentru o perioadă de probațiune de 3 ani.

A lăsa fără soluționare acțiunea civilă a Consiliului local Șofrîncani, r-nul Edineț, privind încasarea de la Șipitco Veaceslav Xxxxx a prejudiciului material de 12.000 lei.

În rest, hotărârile contestate se mențin.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 20 februarie 2018.

Președinte

Petru Ursache

Judecători

Iurie Diaconu

Nadejda Toma

Constantin Alerguș

Anatolie Țurcan